

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλον 1 1/2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλα 2.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων κύριος Σι-
μόν, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ποιμενικὴν, ἀναγνώ-
σαν τῇ 24[5] Ἀπριλίου εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας
τῆς ἐπαρχίας του. Ἐν αὐτῇ ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ
ἐπόμενα, ἀφορῶντα τοῦ Μωαμεθανοῦς.

«... Ὁ λαὸς οὗτος δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐ-
τὸς, οὔτε θέλει διαψύσει τὰς περὶ ἐνώσεως αὐτοῦ
μεθ' ἡμῶν ἐλπίδας. Ποῦ εἶναι σήμερον ἡ ἐχθρότης
αὐτοῦ καὶ αἱ ὀργαί; Ὑπάρχει εἰς τῶν πιστοτέρων
συμμάχων ἡμῶν. Ἦνοιξτε τὸν κόλπον αὐτοῦ εἰς τὰς
ἐπιβόλας τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ· ἰδοὺ ἤρξατο
τοῦ ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νόν· θέλει γνωρίσει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ. Τί ἄλλο εἶναι ὁ μωαμεθανισμὸς κατὰ βίθος ἢ
μία αἵρεσις τοῦ χριστιανισμοῦ...»

— Παρετηρήθη ὅτι ὁ ἐν Μαδρίτῃ πρέσβυς τῆς Ἀγ-
γλίας, Λόρδος Ὁδεν, δὲν παρευρέθη εἰς τὴν δοξολο-
γίαν ἣτις ἐψάλη ἐκεῖσε διὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ
Ἀυτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐνῷ οὐδεὶς τῶν πρέσβεων
τῶν ἄλλων δυνάμεων ἔλειψεν. Αἱ ἰσπανικαὶ Ἐφημε-
ρίδες, ἀναφέρουσαι τὴν ἀπουσίαν του, παρατηροῦσιν
ὅτι ὁ Λόρδος Ὁδεν οὔτε ὅταν εἶχε φθάσει εἰς Μαδρί-
την ἢ ἀγγελεῖα τοῦ τοκετοῦ τῆς αυτοκρατορίας
τῶν Γάλλων ὑπῆγε, καθὼς οἱ ἄλλοι πρέσβεις
καὶ οἱ ἰσπανοὶ ὑπουργοὶ, καὶ συγχρῆν προσωπικῶς
τὸν γάλλον πρέσβυν διὰ τὸ αἶσιον συμβάν. Ἡ ἀποχή
αὕτη φαίνεται ὅτι παρετηρήθη καὶ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς
κυβερνήσεως, διότι ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ κατεχώ-
ρισεν εἰς τὰς στήλας του ἐπιστολὴν ἐκ Μαδρίτης, ἣ-
τις δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τινος ἐφημερίδος τῆς Βαγιό-
νης, ἀνέφερε τὴν ἀνεξήγητον ταύτην ἰδιοτροπίαν τοῦ
ἀγγλοῦ πρέσβεως.

ΡΩΣΙΑ.

Ὁδησοῦς, 18[6] Ἀπριλίου. Χθὲς ἐγένεν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ μεγάλη τελετὴ, ὅποιαν οὐδέποτε ἴδεν ἡ ἡμε-
τέρα νεολαία, διότι ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκστρατείας
Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἐν εἰς 1812 δὲν ἐπροσφέρθη
τοιαύτη ἀφορμὴ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γάλλων ἄλωσιν
τοῦ Κιμβούρν ὁ σηματοφέρων τοῦ συντάγματος Το-
βόλσκ ἐφορεύθη καὶ ἡ σημαία ἔπεσε κατὰ γῆν ἐν μέσῳ
τῶν ἐρειπίων. Οἱ Γάλλοι προέβαινον, ἡ σημαία ἐκιν-
δύνευσεν ἀναποφύκτως νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.
Τότε στρατιώτης τις ὀρμήσας ἔλαβεν αὐτήν, τὴν νάπέ-
σπασεν ἐκ τοῦ σηματοστάτου καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς τὴν
πῆραν αὐτοῦ. Αἰχμαλωτισθεὶς ἀπήχθη εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λυόν. Αὐτὸς δὲ
εἰς οὐδένα ἀπεκάλυψε τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ εἰς τοὺς
ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως πεμφθέντας ἱε-
ρεῖς. Ὅτε πρὸ δλίγων ἡμερῶν ὁ ἀνδρεὺς στρατιώτης
ἀντηλλάχθη μετ' ἄλλων γάλλων καὶ ἀγγλῶν αἰχμα-
λώτων, εἶπε, μόλις ἐφθασε εἰς τὸν ὄρμον τῆς Ὁδησ-
σοῦ, πρὸς τὸν λιμενάρχην ὅτι εἶχε σώσει τὴν σημαίαν
τοῦ συντάγματος, ἀλλ' ὅτι δὲν θέλει νὰ τὴν παρα-
δωσῇ εἰμὴ εἰς χεῖρας τοῦ συνταγματάρχου Σουχοζανέτ.
Χθὲς λοιπὸν ἡ σημαία ἐφέρθη ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρη-
ρίου εἰς τὴν πόλιν, προσηρτήθη πάλιν εἰς τὸν ση-
ματοστάτην ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου καὶ ἄλλων
στρατηγῶν. Ὁ στρατηγὸς Σουχοζανέτ ἐκτύπησε τὸν
πρῶτον ἥλον, καὶ ὁ κόμης Στρογανὼφ τὸν δεύτερον.
Ὁ ἀνδρεὺς στρατιώτης συνωδεύθη εἰς τὴν πόλιν
παιανίζουσης τῆς μουσικῆς καὶ εὐφημοῦντος τοῦ πλή-

θους. Κατὰ τὸν νόμον, λαμβάνει εἰς ἀμοιβὴν τὸ πα-
ράστημον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, γενναίαν σύνταξιν καὶ
βαθμὸν ἀξιωματικοῦ.

ΠΡΩΣΣΙΑ.

Βερολίνον, 23[4] Ἀπριλίου. Ἄρθρον τι τῆς Με-
λισσης τῆς Ἀρκτου, παραγγίλον τὴν ἀπὸ τὴν ξε-
νικῶν στοιχείων ἀπελλαγὴν τοῦ Ῥωσικοῦ πολιτι-
σμοῦ, καὶ προσβάλλαν πικρῶς τὴν Ἀγγλίαν ἐπρο-
ξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν.

ΒΕΓΙΛΟΝ.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἐπέστρεψεν ἐκ Λονδίνου
τὸ ἐσπέρας τῆς 18[30] Μαρτίου.

ΕΛΛΑΣ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Πρωϊνὸν Κή-
ρυκα.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (25 Μαρτίου) ἀνε-
γνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνίσματος τοῦ φι-
λογενοῦς κυρίου Ἀμβροσίου Ῥάλλη ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ
κυρίου Καστόρχη. Τὰ ὑπὸ τὴν ἔρευναν τῶν κριτῶν
υποβληθέντα ποιήματα ἦσαν δέκα τέσσαρα, ἐν οἷς
δύο γεγραμμένα εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν ἐτέθησαν
ἐκτὸς τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ βραβείου, ἃν καὶ τὸ
ἕτερον αὐτῶν ἦτον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους πλήρες
καλλῶν ἀμιμήτων καὶ ἐμπλεων μοναδικῆς χάρι-
τος. Δύο ἐκ τῶν ποιημάτων ἐκρίθησαν σχεδὸν ἀνά-
ξια μνείας, εἰς ἐλογίσθησαν μετρίως ποιητικῆς ἀξίας,
καὶ τρεῖς διεφρονέκησαν τὸ ἄθλον. Τὰ ὀνόματα τού-
των, ἃν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι τὰ ἑξῆς: Ὁ Ἑ. Μην
τῆς Ἰδης, ὁ υἱὸς τοῦ δημίου, καὶ ἡ Κασσία, τοῦ
δὲ τελευταίου ἐκνικήσαντος, ἀπισφραγίσθη δημο-
σίᾳ τὸ γραμμάτιον ἐν ᾧ ὑπάρχει κατὰ τὸ σύνθημα
γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, καὶ τὸ ὄνομα
τοῦτο ἦτο Δ. Τ. Βερνάρδης. Ἐκτὸς τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν λογίων ἀνδρῶν τῷ ἐπικρινόντων τὰ
διαγωνιζόμενα ποιήματα, ἥτις ἐκ τούτου πρέπει
νὰ ἦναι σεβαστὴ, ὁ Κ. Δ. Βερνάρδης εἶναι γνω-
στὸς καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα φιλολογικὰ ἔργα του. Τιμῶν
τὸ Πανεπιστήμιον, τιμῶν τὴν καλλιτεκνον
πατρίδα αὐτοῦ Λέσβον προσθέτει ἡδὴ νέον εὐμορ-
φον ἄνθος εἰς τὸν στέφανον τὸν ὅποιον περιεποίησαν
εἰς αὐτὸν αἱ καλοναὶ τοῦ Πλάτωνος, ποιήματος
τὸ ὅποιον ἂν καὶ δὲν ἐσφρανῶν κατὰ τὸν περισυ-
νὸν ἀγῶνα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐστεφανώθη ὁμῶς
ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ὁ ἀξιότιμος ναύαρχος Κ. Βουὲ Βιλλωμέζ ὁρ-
μώμενος ἀπὸ θερμῶν φιλελληνισμοῦ αἰσθημάτων,
ἀφοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ἡ ναυαρχὴ
ἦτο σηματοστόλιστος, διέταξε καὶ τὴν ἐσπέραν λαμ-
προτάτην ἐπ' αὐτῆς φωτοχυσίαν. Τὴν δὲ προτεραίαν
ὁρμώμενος ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἔδωκε τὸ
πλοῖον Ναρβάλ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσκυνητῶν
τῆς Τήνου, οἵτινες πλέοντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου
ἐπανήλθον εἰς Πειραιᾶ τὴν ἐπομείνην τοῦ Εὐαγγελισ-
μοῦ.

— Ὁ στρατηγὸς Καλλέργης λαβὼν ἐξάμηνον ἄ-
δειαν ἀπουσίας ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Παρίσιους.

Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου
λαμβάνομεν τὰς ἐπομένας εἰδήσεις.

Κατ' αὐτὰς τρεῖς δολοφόνοι προσέβαλλον δύο
Γάλλους ἐκ τῶν ὁποίων ἐπλήγωσαν βαρῶς τὸν ἕνα.
Οἱ δολοφόνοι, εἰς ἰσπανὸς καὶ δύο ἰταλοὶ, συνελή-
φθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς χωροφυλακῆς εὐρίσκον-
ται ἤδη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου.

— Ἐμάθομεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἐγεννήθη εἰς Κον-
τοσκάλι παιδίον τι ἄρρεν ἔχον μικροὺς ὀδόντας εἰς
τὸ στόμα· ἐν τούτοις εἶναι κατ' ὅλα τὰ λοιπὰ τακτι-
κῆς κατασκευῆς καὶ καλῆς ὑγείας· ἐβαπτίσθη καὶ ὠ-
νομάσθη Παντελάκης.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Τύπον τῆς Ἀρατο-
λῆς: «Αἱ ἐν Νικομηδείᾳ (Ἰσμιδ) γενόμεναι ταραχαὶ
ἐπιβεβαιοῦνται. Κ' ἐκεῖ ἤρχισεν ἀνάκρισις ἥτις θέ-
λει μᾶς καταστήσει ἐντὸς ὀλίγου γνωστὴν ὅλην τὴν
ἀλήθειαν ὡς πρὸς ἀξιοθρήνητόν τινα σύγκρουσιν δια-
φόρων παριστανιμένην.»

— Αἱ ὑποθέσεις τῶν παραδουναβίων ἡγεμονειῶν
θέλουσαν κανονισθῇ, ὡς λέγεται, ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτρο-
πῆς· ἥτις θέλει μεταβῇ ἐπιτοπίως. Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ
ταύτῃ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θέλει ἀντιπροσωπευ-
θῇ ὑπὸ τοῦ Σαβφὲτ ἐφένδη. Εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἐπι-
τροπὴν, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διαχάραξιν τῆς
νέας κατὰ τὴν Βεσσαραβίαν ὁροθετικῆς γραμμῆς ἡ
Τουρκία θέλει ἀντιπροσπεύεσθαι ὡς λέγουσιν, ὑπὸ
τοῦ Δερβίς-πασᾶ.

— Ὁ Σουχπί-βέης μέλος τοῦ ἀνωτέρου συμβου-
λίου τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τῶν ὑπασιπιστῶν τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀνεχώρησεν κατ' αὐτὰς
διὰ Βάρναν διὰ νὰ κάμωσιν ἐρεύνας ὡς πρὸς τὸ ἐσχά-
τως πραχθὲν ἐκεῖ κακούργημα.

— Κωνσταντινούπολις 22[3] Ἀπριλίου. Ἐλήφθησαν
ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐκ τῆς Κριμέας ἀ-
ναχώρησιν τῶν συμπαχικῶν στρατῶν. Ἐτι τὸ τουρ-
κικὸν στράτευμα θέλει ἀπέλθαι ἀπὸ τὴν Μιγγρελίαν.
Εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα φέροντα Ῥωσικὴν σημαίαν ἐδό-
θη ἡ ἀδεία νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν ἑως τῶρα ἀποκλει-
σμένων Ῥωσικῶν λιμένων. Ὁ πρίγκηψ Καλλιμάχης
θέλει ὁσονούπω ἐπιστρέφει εἰς Βιέννην ἀναλαμβάνων
τὴν θέσιν του, πρέσβεως Ὁθωμανοῦ.

— Ἐκ τῆς Κριμέας δὲν ἔχομεν τίποτε ἢ ἀναγγεῖλω-
μεν εἰμὴ ὅτι ὅλα τὰ στρατεύματα εἶναι πολὺ εὐχαρι-
σμένα διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἐνοχλοῦνται μόνον ἀπὸ
τὸν κακὸν καιρὸν.

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐξῆς ἰδιαιτέραν ἀλληλο-
γραφίαν.

Ἐκ . . . τῆς Ἡπείρου τὴν 2 Ἀπριλίου 1856.
Χῦσον ἀδελφε, ἐν δάκρυ συμπαθείας καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν πασχόντων συναδέλφων σου, ἐν τούτῳ
τῷ ὀδυνηρῷ τόπῳ τῆς κολάσεως, χῦσον, ναί, λέγω,
τούλάχιστον σὺ ὅστις ζῆς πέραν τῶν βασάνων αὐ-
τῆς τῆς πολυμόχλου γῆς, ἀλλὰ παρακάλει συγχρό-
νως τὸν Θεὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταλάνων οἵτινες
δύσφορα κακὰ ὑπερέρομεν ἵνα μᾶς ἀπαλλάξῃ. Ἡλ-
πίζεις καὶ πάλιν νὰ λάβῃς γράμμα μου! Τὸ κατ' ἐ-
μὲ δὲν ἐπίστευον νὰ ὑπάρξω εἰς ζωὴν μέχρι τῆς

στιγμής ταύτης, ἀλλ' ἐφανταζόμενοι ὅτι ἡ κοινὴ συμφορὰ ἤθελε καταλάβει καὶ ἐμὲ, καὶ τίς οἶδε, ἔλεγον καθ' ἐμαυτὴν, τίς οἶδε εἰς ποίας πέτρας καὶ ἐρημίας, εἰς ποίους λάκκους καὶ δάση θέλει κυλισθαι τὸ σῶμά μου, ἀκλαυτον, ἀταφον, βορὰ τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ τῶν σαρκοβόρων ὀρνέων. Δοξασμένος ὁ μὲν ἔξω ὁ ὕψιστος ὅστις με διετήρησε μέχρι τοῦδε ἀλλ' εἶσαι βέβαιος ὅτι θέλεις με ἀκούσει ζῶντα κα. τοῦ λοιποῦ, τοῦτο ἔχετο πάντῃ ἀπίστευτον· διότι ὡς σοὶ ἐξιζόρησα προηγουμένως ἡ κατάστασις τῆς χώρας ταύτης καὶ ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι εἰς τοσοῦτον μέγαν κίνδυνον ὥστε μόνον ἡ χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ἄλλως ἀπεβόλομεν πᾶσαν ἐλπίδα. Φεῖ! φεῖ! τῆς δυστυχίας ἡμῶν! Κατέστημεν οὐκ μόνον νὰ μὴ ἐξέλθωμεν εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ εἰς τὰς ἐργασίας, διότι ποίος ἔχει τὸν νοῦν τοῦ ἀτάραχου, ἀλλὰ μῆτε τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, διότι ἀπαντῶμεν ἐμπροσθεν τὸν θάνατον, καὶ δὲν ἐλπίζομεν νὰ ἐπιστρέψωμεν σῶοι. Ἀλλὰ μὴ νομίζεις ἐξ ἄλλου ὅτι μένοντες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν εἰμεθα ἀσφαλισμένοι. Ὁ κακοῦργος εἰσέρχεται, καὶ πηδᾷ ἐντὸς αὐτῶν ἀφόδως, διὸ καὶ τρέμομεν καὶ διαγόμεν ζῶν χειροτέραν τῶν λαγῶν, σκοοῦμεν φωνάς, καὶ παγώνει τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας, ἀκούομεν τουφέκι καὶ κρυπτόμεθα εἰς τὰ ἐνδότεα. Ἡ καρδιά ἡμῶν παλμοκτυπεῖ ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ ἡ ζωὴ μας κατέστη καὶ αὐτὴ βάρος ὑπέρογκον. Τώρα μὲν ἀκούομεν ὅτι συνέλαβον ἀνδρας ἢ γυναῖκας, καὶ τοὺς κατέσφαξαν, τώρα δὲ ὅτι κατεπάτησαν οἰκίας καὶ ἐπυρπόλησαν, ἄλλοτε ὅτι ἤρπασαν καὶ ἐλεηλάτησαν, καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐτιμώρησαν καὶ ἐκασάνισαν. Ποίος κλαίει τὸν ἀδελφόν του, ποίος τὸν Πατέρα του, ἄλλος τὸν υἱόν του καὶ ἄλλος τὸν συγγενὴ του. Ἐνὶ λόγῳ θρήνος ἐξ ἐνὸς γοεροῦς ἀκούει τις, φωνάς δὲ θλιβεράς καὶ δάκρυα πικρά ἐξ ἄλλου κατασπαράττοντα καὶ αὐτῶν τῶν ἀγριωτέρων τὴν καρδίαν. Ἔως πότε ἀράγε θὰ ζῶμεν οὕτως, ἔως πότε ἀράγε δὲν θὰ λάβωμεν ἀνέσιν τῶν πόνων μας; Δὲν εὐρίσκεται χεὶρ ἀντιλήπτωρ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν; Δὲν εὐρίσκεται τις ὅστις νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν; Δὲν εὐρίσκεται λέγομεν! Κείμενοι εἰς τὴν ἀθλίαν ταύτην κατάρασιν οἱ ἄθλιοι πρὸ χρόνων, εἰς ἐτὶ χειροτέραν καταντήμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ ἐνθ' ἡλπίζομεν ὅτι ἤθελε τι προκύψει καλὸν ἐκ τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἡμῶν, ἐχάσαμεν πᾶσαν ἐλπίδα βελτιώσεως καὶ δὲν θαρρόμεν εἰμὴ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ! Πῶς; τοσαῦτα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐθυσιάσθησαν πρὸς ὀποσδήποτε τοῦ βαρβαρισμοῦ, τοσοῦτον αἷμα ἐχύθη ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀξιοπαθούντων δὲν εὐρέθη εἰς ἵνα μᾶς εὐσπλαχνισθῇ; Πῶς; ἐπιθυμοῦσιν νὰ ἴδωσιν ἡμᾶς πᾶσχοντας, σφαζομένους, κατακερματιζομένους, ἐξολοθρευμένους καὶ νὰ μὴ συμμερισθῶσι τὴν λύπην μας, τὰ βασανία μας, νὰ μὴ συμπονῶσιν μεθ' ἡμῶν ὡς ἄνθρωποι τῶν φώτων, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦντες, νὰ μᾶς ἐγκαταλείπωσι εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν λυσσάντων θηρίων! Ὁ Θεέ! εἰ ἐμπέρωτο οὕτω, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου! Ἄς μείνωσι λοιπὸν ἀπλοὶ θεαταὶ οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τὰ μαρτύριά μας, ἃς βλέπωσιν ἡμᾶς σπαρτατομένους ὑπὸ τῶν ἀγρίων λεόντων καὶ ἃς μὴ τείνωσι καὶ ὑπὲρ ἡμῶν χεῖρα ἀρωγόν! Ἄς θέλωσι νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἃς εὐχαριστῶνται

νὰ ἴδωσιν ἡμῶν τὰ σώματα κυλούμενα εἰς τὰς ἐρημίας, θυμαγμεία, κατατετμημένα ὑπὸ τοῦ φαρμακεροῦ γιάταγανου, ἐστερνημένα καὶ αὐτοῦ τοῦ τάφου, καὶ αὐτῆς τῆς κηδείας! Εἰ οὕτω, λέγομεν ἐμπέρωτο, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου!

Ἀφοῦ σοὶ προσέσω ἀδελφεῖς ὅσα κατ' αὐτὰς ἐπραξαντο οἱ λησταὶ θέλω σοὶ ἐπισυναΐσει καὶ ἀντίγραφον τοῦ γράμματός των τὸ ὁποῖον ἐστεῖλαν εἰς τοὺς ἐπαρχιώτας καὶ εἰ τῶν γεγραμμένων πληροφορεῖσαι τὴν θέσιν μας. Τῇ 24 λήξαντος συμμορία αὐτῶν ἐκ 50 τῶν ἀνιθμὸν ἐπέπεσε κατὰ τῆς οἰκίας ἐνὸς Ὀθωμανοῦ εἰς βοσσίην, Τζελλίη ὀνομαζομένου, ἀφοῦ δὲ τοῦ ἀφῆρισαν ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας γρόσια καὶ ἀφοῦ ἐπυρπόλησαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπέπεσον κατὰ .ινος Χριστιανοῦ ἐμπορίου ἀφαιρέσαντες δὲ καὶ ἐκείνου πᾶν ὅ,τι εἶχε μετέδωκαν εἰς Ποντικάτας, ὅπου σφάζαντες καὶ ἐκεῖ καὶ πολλὰ πρίζαντες ἀνεχώρησαν, ἀπαντήσαντες δὲ καθ' ὁδὸν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν τοῦ Μαχμουτ βέη συνεπλάκησαν καὶ φονεύσαντες τέσσαρας ἐξ αὐτῶν, διασκορπίσαντες δὲ τοὺς ἄλλους ἐπίστρεψαν εἰς Ζαγοράν, καὶ ἐκεῖθεν κατέβησαν εἰς Διουντζιρίαν εἰς τῆς ὁποίας τὸ Μοναστήριον τοῦ Σπηλαίου κατέλυσαν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐπιστέλλουσι τὰ ἑξῆς.

Πρὸς ἐσᾶς προσεστῶτες τοῦ καζά (ἐπαρχίας) Ἀργυροκάστρου καὶ Δελβίνου.

Ἐμεῖς οἱ σπιτοκαμένοι κατ' ἐξῆς (λησταὶ) καὶ αὐτὴν τὴν ὑστερὴν βολὰ σὰς γράφομεν, διότι πολλὰ γράμματα σὰς ἔγραψαμεν, καὶ χαμπαρὶ (ἀκρόασι) δὲν μᾶς ἐβάλλετε. Λοιπὸν γνωρίζετε ὅτι ὁ Μαχμουτ-μπέης Ἀύλαν καὶ ἑξ' αὐτῶν (ἐξ Ἀυλῶν) ἐσῆκωσι ταῖς φαιδρῶν μας καὶ τὰς ἐστειλε στὴν Πρέβεζαν διὰ νὰ μᾶς χαλάσῃ. Ἐμεῖς ἔως τὰ τώρα ἐκμάκαμεν καὶ δὲν ἐπαρκαμάμεν πολλὰ κακά, ἀλλὰ ἐὰν δὲν σιωπήσῃτε ὅλοι σὰς νὰ πάτε στὰ Γιάννινα στὸν Πασά, καὶ εἰς τὰ κονσολάτα διὰ νὰ μᾶς ἔλθουν ἡ φαμιλιὰς μας ὅπως εἶδω, καὶ νὰ μᾶς δοθῶν πάλιν τὰ 80 χάρτ ζια (μισθοὶ) ὅπου ἐπέρναμεν, καὶ νὰ μᾶς προσκυνήσετε, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ κεφαλήν (ἐγγυήσιν) διὰ νὰ μὴ μετὰ μᾶς πιάσῃ, καὶ κεφαλὴ εἰς, θέλομεν ἐσᾶς (δηλαδὴ ἐγγυητὰς) νὰ ἔξερετε ὅτι θὰ κάμωμεν τὰ χειρότερα, θὰ σὰς παλουκώσωμεν ζωντανούς ἢ ἐπὶ τῶν κέντρων, καὶ θὰ σὰς ψάσωμε στὴ σιὰ καὶ εἰς ὅπου χωρὶς πέσωμεν δὲν θὰ ἀφῆκωμεν μῆτε κῶτα μῆτε γάτα, καὶ ἀλλήμονον εἰς αὐτοῦ τὸ κορμὶ καὶ εἰς αὐτοῦ τὸ πᾶσιν, νὰ τὸ βάλετε καλὰ στὸ νοῦν σας διότι δὲν ἔχετε ντερμάνι (ἀπαλλαγὴν). Ἄλλο μετὰ γράμμα δὲν σὰς γράφομεν καὶ προσμένομεν νὰ ἴδωμεν τί θὰ κάμετε.

Ἐμεῖς οἱ σπιτοκαμένοι κατ' ἐξῆς γράφομεν. Ρεσούλης, Ἀβτούλης, Πιρμυλῆς, Ζενέλης, Νουρεντινῆς καὶ λοιποὶ, μᾶς ἔξερετε ὅπου δεκατρία κα κεφαλὰ (ἀρχιλησταὶ) εἰμεστέ, ἀλλὰ γινόμεσθε σὰν τὰ μυρμήγκια πολλοί.

Ἀπελπισθέντες λοιπὸν οἱ ἐπαρχιώται, καὶ ἐντρομοὶ γενόμενοι μετέβησαν εἰς Ἰωάννινα, οἱ δὲ λησταὶ προαπαντήσαντες αὐτοὺς καθ' ὁδὸν, συνωμύλησαν μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, εἰπόντες ὅτι ἂν ἔλθωσιν ἄπρακτοι θέλουσι τοὺς κατακομματίσει, καὶ κάνεις δὲν ἐπιστρέφει σῶος εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ καὶ ὕψιαις

— Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 234 τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα

Διαταγὴ τῆς Ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ ἀπευθύνθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἀστυνομίας Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν Κυθήρων, ἀφορῶσαν τὸν κύριον Ζερβόν. Παρομοία διακοινώσεις ἀπευθύνθη ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἐν Μερλέραις Ἀνθυγιονόμον, ἀφορῶσα τὸν κύριον Μομφερράτον.

Γενικὴ Διευθύνσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Κερκύρα, 22 Φεβρουαρίου 1856.

Κύριε.

Διὰ προηγουμένης διακοινώσεως ἀνηγγέθη ὑμῖν, ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Ἀδρὸς Μέγας Ἀρμιστὴς εἶχεν ἐλευθερώσει τὸν κύριον Ζερβὸν ἀπὸ τῆς ἐπιτήρησιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ὅτι ἦτο ἐλεύθερος νὰ ὑπάγῃ ὅπου μᾶλλον τῷ ἥρεσκεν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι, ἂν ἐπέστρεφεν εἰς Κεφαλληνίαν, ὧφειλε νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει οὐδεμίαν

περαιτέρω ταραχὴν εἰς τὴν καθεστῶσαν κυβερνήσιν. Ὁ δὲ οὗτος δὲν ἐγένετο δεκτός. Ἀλλ' ὅμως ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης δὲν ἔννοε νὰ κρατήσῃ τὸν κύριον Ζερβὸν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. Θέλετε δὲ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς πάντα ἄλλον Ἰόνιον, ἐπιτρέποντες αὐτῷ νὰ ἀναχωρήσῃ ἢ νὰ μείνῃ κατ' ἀρέσκειάν του· ἀλλὰ θέλετε τὸν εἰδοποιήσῃ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Κεφαλληνίαν ἐὰν πρότερον δὲν δώσῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἀπαιτούμενην ἔγγραφον ὑπόσχεσιν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.

(Ἰ.πογ.) Γ. Ε. Λῶρενς

Γενικὸς Διευθυντὴς.

Πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας Κυθήρων.

Περὶ τὸν εἶναι νὰ σχολιάσωμεν τὴν ἀνωτέρω διαγωγὴν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Καὶ βέβαια ὁρθῶς ἐπραξε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης μὴ δημοσιεύουσα τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν ἧτις οὐδὲ ἄλλο εἶναι εἰμὴ νέα ἀπόδειξις ὅτι τὸ αὐθαίρετον παρ' ἡμῶν δὲν σέβεται οὔτε τοὺς νόμους οὔτε αὐτὴν τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κύριος Ζερβὸς ἀπήντησεν μετὰ τὸν αὐτὸν γεναῖον τρόπον καθ' ὃν καὶ ὁ ἄλλος ἐξωριστὸς κύριος Μομφερράτος ἀπήντησεν εἰς παρομοίαν πρότασιν ὡς εἰ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐπληροφόρηθησαν ἄλλοτε διὰ τοῦ ἀριθ. 55 τῆς Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων.

Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Λοιδίον, 2[14 Ἀπριλίου. Ὁ Χρόνος ἀναγγέλλει ὡς θετικώτατον, ὅτι ἡ Αὐστρία θέλει νὰ καθέξῃ στρατιωτικῶς, ἄνευ ἀναβολῆς, τὰ πρὸς τὸ Πεδεμόντιον σύνορα τοῦ δουκάτου τῆς Πάρμας.

— Ἐπιστολὴ ἐκ Τεχεράνης ὑπὸ 18[14 Μαρτίου ἀναγγέλλει, ὅτι αἱ μεταξὺ Περσίας καὶ Ἀγγλίας ἀναφύεσαι διχόνοιαὶ πόρρω ἐτι ἀπέχουσι τῆς εἰρηνικῆς αὐτῶν λύσεως. Τὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατὰστασιν.

— Παρίσι, 5[17 Ἀπριλίου. Ὁ Μηνύτωρ ἀναγγέλλει ὅτι τῇ προτεραίᾳ 4[16 ὁ Σύνοδος ἔδωκε πέρασ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς. Ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης ἐνησχολήθη εἰς διάφορα ζητήματα πρὸς παγίωσιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης. Ὅτι αἱ ἐπικυρώσεις περιμένονται κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου (ν. ἔ.), καὶ ὅτι τέλος ἐκ τῶν δημοσιευθησομένων πρωτοκόλλων θέλουσι γνωστῇ τὰ καθέκαστα.

— Ὁ κόμης Βουὺλ καὶ ὁ βαρὼν Μαντιέρελ ἐσκόπων ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ Παρισίων τὴν ἐπιούσαν τῆς διαλύσεως τῆς Συνόδου. Ὁ κόμης Ὁρλὸφ ἐμελλε νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς Νεάπολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ υἱοῦ του, εὐρισκομένου ἐκεῖσε χάριν ἀναρρώσεως ἐκ τῶν τραυμάτων ἅτινα ἔλαβε κατὰ τὸν πόλεμον.

— Γράφουσιν ἐκ Μολδαβίας πρὸς τὸν Τεργεσταῖον Παρατηρητὴν ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς Γκίκας ἐπεμψεν εἰς τὴν Πύλιν τὴν παραίτησίν του, κηρύττων ὅτι δὲν δέχεται παράτασιν τοῦ ἡγεμονεύματος του, λήγοντος τῇ 16[28 τοῦ προερχοῦς Ἰουνίου. τοῦτο δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι πάσχει ἡ ὑγεία του. Ἰποτίθεται ὅτι διάδοχός του θέλει κληθῇ ὁ πρῶτος ἡγεμὼν Στούρζας, ὦν εἰς Παρισίους, καὶ μέγας τὴν σήμερον ζηλωτὴς τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

— Κωνσταντινούπολις, 29[10 Ἀπριλίου. Τὸ Πατριαρχεῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Πύλιν ὑπόμνημα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐκανονίσθη ὑπὸ τοῦ Χαττίου Χουμαγιούν τὸ περὶ τοῦ κλήρου ζήτημα.

Ὁ Υπεύθυνος Συντάκτης Ἀραστ. Πολίτης

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Εἰδήσεων ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον, μετὰ Παραρτίματος δημοσιευομένου τὴν Δευτέραν, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἐξ Εὐρώπης νεωτάτων εἰδήσεων. Ἡ καθ' ἑξάμηνον συνδρομὴ τιμᾶται, διὰ μὲν πρὸς τὴν Ἑπτανήτω, ἐν καὶ ἡμισυ δίστηλον, διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς δύο δίστηλα, ἥτοι δώδεκα δραχμάς. Αἱ συνδρομαὶ προπληροῦνται. Γίνονται δὲ ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Ἑρμοῦ. — Ἐν Παξοῖς, παρὰ τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ Βαλομάφ. — Ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ Κ. Σεργίῳ Χ. Ραφτάρη. — Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ (ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ) Κ. Σπυρίδ. Α. Κουτσούρη. — Ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τῷ Καθηγητῇ Κ. Γ. Κόνδρη. — Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ Κ. Π. Γ. Μέμφ. — Ἐν Σμύρνῃ, παρὰ τῷ Κ. Α. Πατρικίῳ. — Ἐν Ἰωαννίνοις, παρὰ τῷ Κυρίῳ Βασιλείῳ Μακαριάδῃ.